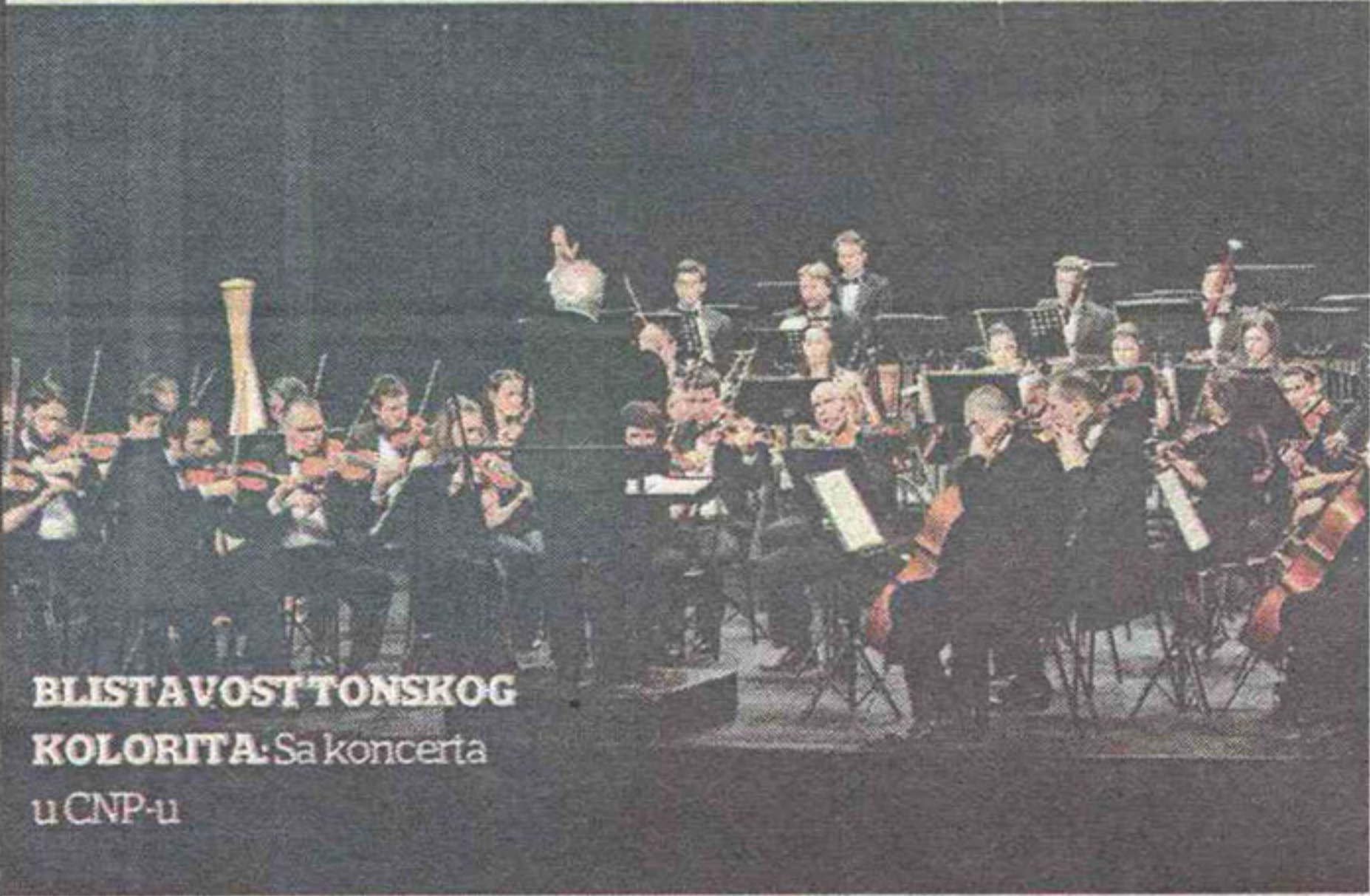

Crnogorski simfoničari nastupili u CNP-u

DELIKATNE PARTITURE ZA ISTINSKI IZAZOV

Crnogorski simfonijski orkestar publici je predstavio svu čudesnost sadržaja, polet opijenosti, ispreplijetanost ritmova i nadasve vrhunsku orkestraciju Sergeja Prokofjeva

**BLISTAVOST TONSKOG
KOLORITA:** Sa koncerta
u CNP-u

Piše

Vanja Vukčević

Na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta, u četvrtak, 13. marta, održan je koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra, pod upravom njegovog stalnog dirigenta Grigorija Kraska. Maestro Krasko i crnogorski simfoničari izveli su remek djela klasične orkestarske literature - najveće, najkompleksnije i posljednje Mocartovo djelo „Jupiter simfoniju” i orkestarsku svitu „Romeo i Julija” Sergeja Prokofjeva.

Jupiter simfonija

Koncert je otvoren „Simfonijom br.41” K.551 u C-duru, koja zajedno sa simfonijama u G-molu K.550 i Es-duru K.543 čini tzv. „simfonijski triptih iz 1788. godine”. Sam naziv „Jupiter simfonija” počeo je da se koristi nakon Mocartove smrti, prvobitno ga je upotrijebio violinista, kompozitor i impresario Johan Peter Solomon, koji je upravo zbog grandioznosti ovog djela nazivom asociirao na rimskog boga Jupitera. U vrijeme nastanka, „Jupiter simfonija” predstavljala je klimaks dotasnog klasičističkog simfonijskog načina mišljenja, a crnogorski simfoničari su, predvođeni maestrom Kraskom, pokazali potpuno razumijevanje, jasnoću i sposobnost interpretacije, praveći neophodnu karakternu diferencijaciju između dramskih i lirskih tema. U toku izvođenja, bila je očigledna potpuna angažovanost svih izvođačkih grupa, koje su uz sigurno vodstvo maestra Kraska uspjele da prenesu veličanstvenost i blistavost tonskog kolorita „Jupiter simfonije”, ali i da kroz, izvođački nimalo jednostavno, polifono tkanje u četvrtom stavu poka-

žu smjelost i spremnost u savladavanju najsloženijih interpretativnih izazova.

Romeo i Julija

Po narudžbini Boljšoj teatra, Prokofjev je 1935. godine napisao balet „Romeo i Julija”, prema istoimenoj Šekspirovoj tragediji. Godinu dana kasnije, kompozitor je sedam numera iz baleta iskoristio za tri orkestarske svite i klavirsku svitu od deset stavova, ne vodeći računa o slijedu zbivanja u baletu. Maestro Krasko odabrao je scene „Monteki i Kapuleti”, „Igru”, „Maske”, „Smrt Tibalta” i „Romeo na Julijinom grobu”. Crnogorski simfonijski

orkestar publici u CNP-u predstavio je svu čudesnost sadržaja, polet opijenosti, ispreplijetanost ritmova i nadasve vrhunsku orkestraciju Sergeja Prokofjeva. U tumačenju ove izuzetno delikatne partiture, maestro Krasko pokazao je izbalansiranost koja prije svega podrazumijeva svijest o igračko-scenskom „porijeklu” ove partiture, s jedne strane i simfonijskog načina mišljenja s druge. Kroz pažljivo i angažovano interpretiranje smjene različitih stanja i raspoloženja, crnogorski simfoničari uspjeli su da prenesu vedrinu i humor igračkih numera, ali i uznemirenost, bol i tragičan kraj Šekspirovih junaka, što je publika u CNP-u pozdravila aplauzom.

Nakon zvaničnog dijela programa, uslijedila su dva bisa. Orkestar je odsvirao Pučinijev „Intermeco” iz opere „Manon Lesko” i Smetaninu „Polku”, pokazavši još jednom umijeće u postizanju dinamičkih gradacija. Programski izbor izuzetno zahtjevnih i delikatnih partitura predstavljao je pravi izazov za maestra Kraska i crnogorske simfoničare koji izrastaju u ansambl sposoban za najveće izvođačke izazove.

